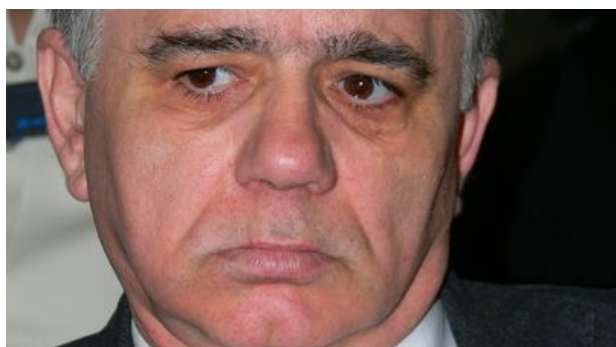
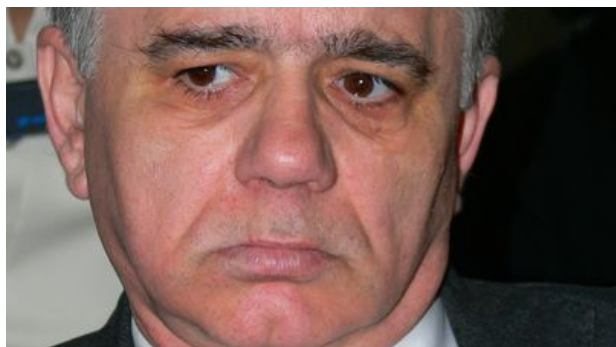

INALTA CURTE CONDAMNA ABUZIV (II) – CEDO a desfiintat instanta suprema pentru maniera jalnica de a face justitie, in cauza Nitulescu: „In ciuda faptului ca instantele de fond si apel le-au considerat contradictorii, si-a intemeiat decizia pe aceste declaratii fara a o audia pe denuntatoare... N-a audiat nici martorii, bazandu-si solutia pe declaratiile scrise... Desi autenticitatea inregistrarilor n-a putut fi stabilita de un expert, si-a intemeiat motivarea pe stenograme”

Scris de Alex PUIU

Inalta Curte de Casatie si Justitie, care ar trebui sa constituie un model de urmat pentru toate instantele din Romania, s-a facut din nou de ras la Strasbourg. Curtea Europeana a Drepturilor Omului a confirmat inca o data ca instanta suprema are mari dificultati in a intelege si a respecta dreptul fundamental la un proces echitabil si principiile elementare care guverneaza acest drept, cum ar fi administrarea nemijlocita a probelor testimoniale si contradictorialitatea.

Inalta Curte de Casatie si Justitie, care ar trebui sa constituie un model de urmat pentru toate instantele din Romania, s-a facut din nou de ras la Strasbourg. Curtea Europeana a Drepturilor Omului a confirmat inca o data ca instanta suprema are mari dificultati in a intelege si a respecta dreptul fundamental la un proces echitabil si principiile elementare care guverneaza acest drept, cum ar fi administrarea nemijlocita a probelor testimoniale si contradictorialitatea.

CEDO a condamnat Romania, marti 22 septembrie 2015, in cauza **Gabriela Nitulescu** - reprezentata la Strasbourg de avocatul **Danil Matei** din Baroul Dambovita -, pentru incalcarea Art. 6.1 din Conventie, stabilind ca **procedura derulata la Inalta Curte de Casatie si Justitie impotriva reclamantei a fost, „in ansamblul sau”, contrara cerintelor unui proces echitabil. Mai mult, judecatorii europeni au atras atentia autoritatilor romanesti, in paragraful 65 din hotarare, ca au la dispozitie calea revizuirii, prevazuta de dispozitiile art. 465 din Noul Cod de procedura penala.**

Hotararea pronuntata in favoarea Gabrielei Nitulescu se adauga unei vaste jurisprudente CEDO in care Inalta Curte de Casatie si Justitie a fost gasita responsabila pentru incalcarea dreptului la un proces echitabil, in special prin solutii de condamnare dispuse cu incalcarea principiului nemijlocirii impotriva unor persoane de cele mai multe ori achitate de instantele inferioare. Amintim in acest sens, cu titlu de exemplu, doar recentele hotarari [Nicolae](#)

[Mischie vs. Romania](#) (16.09.2014), [Ion Vaduva vs. Romania](#) (25.02.2014), [Ion Tudor vs. Romania](#) (17.12.2013), [Marius Hanu vs. Romania](#) (04.06.2013), [Petrica Manolachi vs. Romania](#) (05.03.2013), [Octavian Gaitanaru vs. Romania](#) (26.06.2012), [Popa si Tanasescu vs. Romania](#) (10.04.2012), iar lista ar putea continua, oameni pe care ICCJ i-a trimis la inchisoare fara a-i mai audia - pe ei si/ sau pe martori -, fara a administra probe noi, ci prin reinterpretarea acelorasi asa-zise dovezi care determinasera instantele inferioare sa dispuna solutii de achitare.

Judecatorii Inaltei Curti responsabili de abuzul comis impotriva Gabrielei Nitulescu se numesc Margareta Teodorescu, Stefan Mateescu si Cornel Iacob

Gabriela Nitulescu a fost trimisa in judecata la inceputul anilor 2000 de DNA-ST Ploiesti, pentru o pretinsa fapta de trafic de influenta. Procurorii DNA au acuzat-o ca ar fi intervenit pe langa primarul orasului Moreni cu scopul angajarii denuntatoarei Aurelia Carmen Ravoianu pe un post de inspector de specialitate la Biroul Resurse Umane al Primariei Moreni.

Femeia a fost mai intai achitata, in baza art. 10 lit. d) CPP 1968 - „faptei ii lipseste unul din elementele constitutive ale infractiunii” -, prin sentinta penala nr. 276/02.07.2004 pronuntata de judecatoarele **Florea Ungureanu si Niculina Dinu** de la Tribunalul Dambovita (dosar nr. 4659/2003), solutie mentinuta ca urmare a respingerii ca nefondat a apelului parchetului prin decizia penala nr. 112/15.03.2005 a judecatoarelor **Stefana Anghel si Gabriela Diaconu**, de la Curtea de Apel Ploiesti (dosar nr. 7462/2004).

In recurs, insa, judecatorii supremi **Margareta Teodorescu, Stefan Mateescu (foto) si Cornel Iacob** au condamnat-o pe Gabriela Nitulescu la 2 ani inchisoare cu suspendare, prin decizia nr 5802/14.10.2005 pronuntata in dosarul nr. 3110/2005. Maniera de a infaptui actul de justitie a celor trei magistrati, asa cum reiese din motivarea hotararii CEDO, ne arata cat se poate de clar fata hidoasa a sistemului judiciar romanesc.

Pentru a va convinge singuri, cititi in continuare atat motivarea hotararii CEDO, cat si decizia judecatorilor supremi Margareta Teodorescu, Stefan Mateescu si Cornel Iacob, ambele documente, atasate la finalul articolului.

Prezentam pasaje din motivarea CEDO in cauza Nitulescu vs. Romania (motivarea integrala in paragrafele 43-57):

„Inca de la inceput, Curtea observa ca reclamanta a fost achitata de primele doua instante pe motiv ca probele impotriva acesteia nu au fost concludente (a se vedea par. 27 si 31 de mai sus). Totusi, pe baza acelorasi probe, ea a fost ulterior condamnată de Inalta Curte de Casatie si Justitie (a se vedea par. 32 de mai sus).

In cauzele Popa si Tanasescu si Gaitanaru, Curtea a avut ocazia sa examineze sfera atributiilor Inaltei Curti atunci cand judeca apeluri in casatie similare cu cel din prezenta speta, adica dupa ce un prim apel a fost deja solutionat de o instanta inferioara. Curtea a constatat ca procedurile inaintea Inaltei Curti erau guvernate de aceleasi reguli ca intr-o judecata pe fond, instanta fiind obligata sa examineze cauza deopotriva in fapt si in drept. Inalta Curte putea sa decida fie mentinerea achitarii, fie condamnarea reclamantei, dupa o evaluare minutioasa a chestiunii vinovatiei sau nevinovatiei acesteia. (...)

In prezenta cauza, Inalta Curte a fost chemata sa faca o evaluare completa a vinovatiei sau nevinovatiei reclamantei fata de acuzațiile aduse acesteia. La momentul condamnării reclamantei, Inalta Curte s-a bazat pe declaratiile denuntatoarei Ravoianu Carmen Aurelia, pe declaratiile date de sotul si de fratele

denuntatoarei Ravoianu Carmen Aurelia si pe transcrierile inregistrarii convorbirilor, in ciuda faptului ca reclamanta a contestat in mod constant legalitatea interceptarilor si a reclamat ca sotul si fratele lui Ravoianu Carmen Aurelia nu au fost niciodata prezenti la discutii. **Mai mult, Inalta Curte a desfiintat hotararile primelor doua instante fara a-i audia nici pe reclamanta, nici pe martori.**

Dispozitiile legale din Romania privind supravegherea telefonica au fost examinate de Curte sub aspectul Art. 8 din Conventie in cauza [Dumitru Popescu vs. Romania \(nr. 2\)](#). Legislatia romana in vigoare la momentul inregistrarii permitea interceptarea autorizata a conversatiilor private in cazul in care existau indicii serioase ca o infractiune a fost comisa. In prezenta cauza, Curtea a constatat ca inregistrarea convorbirilor nu a fost supusa unui control adecvat, fie prin autorizare prealabila sau verificari ulterioare de catre o instanta independenta si impartiala, fie prin garantii care sa protejeze caracterul intact al inregistrarii. Ca si in cazul de fata, **interceptarea a fost autorizata de un procuror, fara o revizuire ulterioara de catre o instanta independenta.**

Raportat la procurorii din Romania, Curtea a stabilit deja in cauzele [Vasilescu vs. Romania](#) si [Pantea vs. Romania](#) ca acestia nu indeplinesc cerinta de a fi independenti fata de puterea executiva.

Curtea observa in continuare ca reclamanta s-a plans in fata instantelor nationale ca interceptarea discutiilor private dintre ea si denuntatoarea Ravoianu Carmen Aurelia a fost ilegala. Mai mult, reclamanta a aratat ca inregistrările folosite ca principal mijloc de proba impotriva sa nu au fost autentice, sustinand ca transcrierile casetelor audio nu au redat discutiile in intregime; lipseau parti importante din conversatii.

Atat instanta de fond, cat si instanta de prim control judiciar, au considerat necesara expertizarea tehnica a inregistrarii (a se vedea paragrafele 21 si 29) si au dispus efectuarea unui astfel de raport de expertiza. In ciuda importantei interceptarilor in evaluarea probelor, autenticitatea fisierelor audio nu a putut fi niciodata stabilita de instantele nationale, intrucat casetele originale aflate in posesia denuntatoarei Ravoianu Carmen Aurelia nu au fost prezentate niciodata instantei de judecata, la fel si suportul tehnic folosit la inregistrarea convorbirilor. In aceste conditii, o expertiza tehnica a inregistrarii nu a putut fi efectuata.

Desi autenticitatea si integritatea inregistrarii nu a putut fi stabilita de un expert, Inalta Curte de Casatie si Justitie si-a intemeiat motivarea pe stenogramele interceptarilor, coroborate cu declaratiile date de denuntatoarea Ravoianu Carmen Aurelia si de sotul si fratele acesteia (a se vedea paragraful 32). Mai mult, integritatea transcrierilor a fost contestata chiar si de Ravoianu Carmen Aurelia insasi (a se vedea paragrafele 16 si 23 de mai sus).

In ceea ce priveste declaratiile denuntatoarei Ravoianu Carmen Aurelia, Curtea observa ca, in ciuda faptului ca instantele nationale de fond si de apel le-au considerat ca fiind contradictorii (a se vedea paragrafele 27 si 30 de mai sus), Inalta Curte de Casatie si Justitie si-a intemeiat decizia pe aceste declaratii fara a o audia direct pe denuntatoare.

Curtea noteaza de asemenea **lipsa de cooperare a lui Ravoianu Carmen Aurelia cu reprezentantii autoritatii judecatoresti. Intrucat a refuzat sa prezinte casetele originale si dispozitivul utilizat la inregistrarea conversatiilor, aceasta a fost amendata de instanta de fond (a se vedea paragraful 25 de mai sus). De asemenea, a refuzat sa participe la audiere in fata aceleiasi instante; doua mandate de aducere au fost emise de instanta in acest sens (paragraful 25 de mai sus), iar in momentul in care a fost invitata de procuror sa confirme acuratetea transcrierilor, aceasta a plecat fara a raspunde cererii de clarificare (a se vedea paragraful 13 de mai sus).**

In ceea ce priveste declaratiile sotului si fratelui lui Ravoianu Carmen Aurelia, Curtea observa ca, asa cum a admis Ravoianu Carmen Aurelia, acestia nu au fost niciodata prezenti la conversatia dintre reclamanta si Ravoianu Carmen Aurelia. Pe 2 februarie 2002, cand au pretins ca au insotit-o pe Ravoianu Carmen Aurelia

la cafenea, in realitate acestia au asteptat afara. Mai mult, Inalta Curte de Casatie si Justitie nu a audiat nici martorii, si nici reclamanta, bazandu-si solutia pe declaratiile scrise.

Date fiind aceste constatari, Curtea concluzioneaza ca **procedura derulata in cauza reclamantei, in ansamblul sau, nu a intrunit cerintele unui proces echitabil.**

Rezulta ca a existat o incalcare a Art. 6.1 din Conventie”.

[*Cititi aici Hotararea CEDO in cauza Nitulescu vs. Romania](#)

[*Cititi aici Decizia penala nr. 5802/14.10.2005, pronuntata de judecatorii ICCJ Margareta Teodorescu, Stefan Mateescu si Cornel Iacob, cu incalcare a dreptului la un proces echitabil](#)

[*Cititi si "INALTA CURTE CONDAMNA ABUZIV \(I\)" \(cauza Mischie vs. Romania\)](#)